

Nebesa, avgust 2020

Dragi Nik!

Kako si? Upam, da so za tabo lepe počitnice in da ti korona virus ni preveč zakompliciral počitniškega utripa. Zagotovo si presenečen nad mojim pismom. Veš, če sem tvoj krstni zavetnik, še ne pomeni, da sem nekje daleč proč od tebe in ne vem kaj se s teboj dogaja. Vidim, da si se v teh letih razvil v zelo bistroumnega in družabnega fanta. Še posebej me navdušuje tvoj športni talent. Zelo sem ponosen nate, ko te gledam v vlogi kapetana ekipe. Vedno znova dokazuješ, da si vodja v pravem pomenu besede. Soigralce znaš spodbujati, bodriti, predvsem pa si jim lahko pri treningih vzgled s svojo zavzetostjo in vztrajnostjo. S takšnim zrelim pristopom (in verjamem, da ti mnogokrat ni lahko), se boš kot igralec lahko z vsako stopničko dvigoval vedno višje in bližje svojim sanjam. Le tako naprej!

Zakaj pa ti pišem ravno zdaj?

Vem, da boš kmalu prejel zakrament svete birme in se skušam vživeti v tvoj svet. Zagotovo si se v tem času že večkrat vprašal: »Pa, zakaj moram k birmi? A se je res potrebno nanjo tako pripravljati? Kaj bom sploh imel od tega?«

Te vrstice ti pišem zato, ker se mi zdi, da je birma velikokrat narobe razumljena, npr. kot konec veroučne poti, kot nekaj, kar opravim, da zadovoljim starše in župnika, babico, ... in še bi lahko našteval.

Veš, mariborski nadškof in metropolit Alojzij Cvikel je zapisal: »Birma ni nekaj, je Nekdo.« Je Sv. Duh, ki ti s svojimi darovi lahko na zelo konkreten način pomaga na tvoji življenjski poti. Še posebej, ko boš v dvomih in stiskah in ko te bo današnji svet skušal speljati na stran poti.

Pišem ti, ker te želim te dni pred birmo spremljati na tvoji poti in ti želim, da vero in zakrament birme začutiš kot zaklad, ki ti bo v življenju v oporo, tudi v situacijah, ko tega ne boš pričakoval.

Se kmalu oglasim!

tvoj zavetnik
sv. Nikolaj

